

Людвипільська операція

28 березня ц. р. минуло 75 років з дня великої військової операції біля Людвиполя (тепер Соснове), що її провели загони Бульби-Боровця проти німців. Отаман ретельно готувався до цієї акції. Його військо стояло біля Тучина. Тоді в Людвиполі було багато німців і всіякого військового майна, зокрема, зброї і боєприпасів. Напевне, німці планували розпочати широкомасштабну операцію по знищенню українських повстанських відділів.

Отаман видав наказ про передислокацію війська до Людвиполя. Містечко було оточене підковою і притиснуте до річки Случ. В людвипільській операції було задіяно близько двох тисяч козаків. Бій тривав цілий день. Розвідка встановила розміщення німців на пості, тому вибивали їх від хати до хати, беручи гарні трофеї.

Командир УПА Тарас Бульба-Боровець не ставив своїм завданням повністю вибити німців з Людвиполя. Йшлося про те, щоб набрати якомога більше німецької зброї, боєприпасів і провіанту. Це завдання було виконане. Правда, німці викликали авіацію. Повстанці стали зазнавати втрат від фашистських бомб та кулеметного обстрілу з літаків. Бульбівці залягли, а потім знову кинулись в атаку.

В цьому бою загинув Іван Данилець зі Степаня, побратим Тараса Бульби.

З німецького боку були значні втрати – загинуло 68 солдатів, розбито 5 автомобілів.

А вночі командувачем УПА був даний наказ вивести з німецьких стаєнь коней. Вояки частину коней забрали з собою, а частину віддали місцевим жителям.

Людвипіль горів, а відділи УПА прикривали відхід місцевих жителів за річку.

Дані взяті з книги «Повстанський рух отамана Тараса Бульби-Боровця», де опубліковані спогади його особистого охоронця Миколи Ширка, який був учасником цієї військової операції, а також зв'язкової отамана Галини Кухарчук-Петренко, ще одного свідка цієї масштабної і вдалої військової акції.

Мені особисто розповідала про цей бій і жителька Соснового пані Софія Осницька.

Алла КУЦ,
голова осередку Конгресу
української інтелігенції.